

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/844**z 30. mája 2018,****ktorou sa mení smernica 2010/31/EÚ o energetickej hospodárnosti budov a smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Únia je odhodlaná vytvoriť udržateľný, konkurencieschopný a bezpečný energetický systém s eliminovanými emisiami uhlíka. Energetická únia a rámec politík v oblasti energetiky a klímy do roku 2030 stanovujú pre Uniu ambiciózne záväzky ďalšieho znižovania emisií skleníkových plynov minimálne o 40 % do roku 2030 v porovnaní s rokom 1990, zvýšenia podielu spotreby energie z obnoviteľných zdrojov, dosiahnutia úspor energie v súlade s ambíciami na úrovni Únie a zvýšenia európskej energetickej bezpečnosti, konkurencieschopnosti a udržateľnosti.
- (2) Na dosiahnutie týchto cieľov sa v rámci preskúmania legislatívnych aktov Únie v oblasti energetickej efektívnosti, ktoré sa uskutočnilo v roku 2016, spája prehodnotenie cieľa Únie v oblasti energetickej efektívnosti do roku 2030, požadované v záveroch Európskej rady z roku 2014, s preskúmaním základných ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ ⁽⁴⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ ⁽⁵⁾ a s posilnením finančného rámca vrátane európskych štrukturálnych a investičných fondov (EŠIF) a Európskeho fondu pre strategické investície (EFSI), čím sa v konečnom dôsledku zlepšia finančné podmienky investovania do energetickej efektívnosti na trhu.
- (3) Smernicou 2010/31/EÚ sa Komisii uložila povinnosť do 1. januára 2017 vykonať preskúmanie na základe získaných skúseností a dosiahnutého pokroku počas uplatňovania uvedenej smernice a v prípade potreby predložiť návrhy.
- (4) Pri príprave uvedeného preskúmania Komisia vykonala viacero krokov na zhromažďovanie dôkazov o spôsobe vykonávania smernice 2010/31/EÚ v členských štátoch, pričom sa zamerala na to, čo funguje a čo by sa dalo zlepšiť.
- (5) Z výsledkov preskúmania a posúdenia vplyvu, ktorý vypracovala Komisia, vyplynulo, že sú potrebné viaceré zmeny na posilnenie súčasných ustanovení smernice 2010/31/EÚ a zjednodušenie určitých aspektov.
- (6) Únia je odhodlaná vytvoriť udržateľný, konkurencieschopný, bezpečný a dekarbonizovaný energetický systém do roku 2050. Na dosiahnutie tohto cieľa členské štáty a investori potrebujú opatrenia zamerané na to, aby sa do roku 2050 dosiahol dlhodobý cieľ emisií skleníkových plynov a na dekarbonizáciu fondu budov, ktorý je zodpovedný za približne 36 % všetkých emisií CO₂ v Únii. Členské štáty by sa mali usilovať o nákladovo efektívnu

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 246, 28.7.2017, s. 48.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 342, 12.10.2017, s. 119.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2018 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. mája 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov (Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13).

rovnováhu medzi dekarbonizáciou dodávok energie a znížením konečnej spotreby energie. Na tento účel členské štáty a investori potrebujú jasnú víziu, aby usmerňovali svoje politiky a investičné rozhodnutia, čo v sebe zahŕňa orientačné vnútroštátne míľniky a činnosti zamerané na energetickú efektívnosť s cieľom dosiahnuť krátkodobé (do roku 2030), strednodobé (do roku 2040) a dlhodobé ciele (do roku 2050). So zreteľom na uvedené ciele a berúc do úvahy celkové ambície Únie v oblasti energetickej efektívnosti je nevyhnutné, aby členské štáty spresnili očakávané výsledky svojich dlhodobých stratégií obnovy a monitorovali rozvoj tým, že stanovujú vnútroštátne ukazovatele pokroku, a to s prihliadnutím na národné podmienky a rozvoj.

- (7) Parížskou dohodou o zmene klímy z roku 2015, ktorá nadväzuje na 21. konferenciu zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (COP 21), sa posilňuje úsilie, ktoré sa v Únii vynakladá na dekarbonizáciu jej fondu budov. Vzhľadom na to, že na vykurovanie a chladenie sa používa takmer 50 % konečnej spotreby energie v Únii, z čoho 80 % sa využíva v budovách, dosiahnutie cieľov Únie v oblasti energetiky a klímy súvisí s úsilím Únie o obnovu jej fondu budov uprednostňovaním energetickej efektívnosti, dodržiavaním zásady prvoradosti energetickej efektívnosti, ako aj zväznením využívania obnoviteľných zdrojov energie.
- (8) Ustanovenia o dlhodobých stratégiách obnovy stanovené v smernici 2012/27/EÚ by sa mali presunúť do smernice 2010/31/EÚ, kam skôr patria z hľadiska koherentnosti. Členské štáty by mali mať možnosť využiť svoje dlhodobé stratégie obnovy budov na riešenie protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou, ktoré majú vplyv na obnovu budov zameranú na energetickú efektívnosť a na životnosť budov.
- (9) Na dosiahnutie vysoko energeticky efektívneho a dekarbonizovaného fondu budov a na zabezpečenie toho, že dlhodobými stratégiami obnovy sa dosiahne potrebný pokrok pri transformácii existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie, a to najmä zvýšením počtu budov s hĺbkovou obnovou, by mali členské štáty stanoviť jasné usmernenia a merateľné, cielené opatrenia, ako aj podporiť rovnaký prístup k financovaniu, a to aj pre najmenej výkonné segmenty vnútroštátneho fondu budov, pre energeticky chudobných spotrebiteľov, pre sociálne bývanie a pre domácnosti, ktoré musia riešiť problém nejednotnej motivácie, a mali by pri tom zohľadňovať cenovú dostupnosť. S cieľom ďalej podporovať potrebné zlepšenia svojho vnútroštátneho fondu nájomného bývania by mali členské štáty zväziť zavedenie alebo pokračovanie uplatňovania požiadaviek na určitú úroveň energetickej hospodárnosti prenášaných nehnuteľností v súlade s energetickými certifikátmi.
- (10) Podľa posúdenia vplyvu, ktoré vypracovala Komisia, by na splnenie ambícií Únie v súvislosti s energetickou efektívnosťou bola potrebná obnova v rozsahu priemerne 3 % ročne nákladovo efektívnym spôsobom. Vzhľadom na to, že každá úspora energie o 1 % predstavuje zníženie dovozu plynu o 2,6 %, majú veľký význam jasné ambície v oblasti obnovy existujúceho fondu budov. Úsilie o zvýšenie energetickej hospodárnosti budov by preto aktívne prispelo k energetickej nezávislosti Únie a okrem toho by malo veľký potenciál, pokiaľ ide o tvorbu pracovných miest v Únii, najmä v malých a stredných podnikoch. V tejto súvislosti by členské štáty mali zohľadniť potrebu jasného prepojenia medzi svojimi dlhodobými stratégiami obnovy a vhodnými iniciatívami na podporu rozvoja zručností a vzdelávania v odvetviach stavebníctva a energetickej efektívnosti.
- (11) Potreba zmierniť energetickú chudobu by sa mala zohľadniť v súlade s kritériami, ktoré vymedzili členské štáty. Členské štáty majú pri stanovovaní vnútroštátnych činností, ktorými sa prispeje k zmierneniu energetickej chudoby, v rámci svojich stratégií obnovy právo stanoviť, čo považujú za relevantné činnosti.
- (12) Vo svojich dlhodobých stratégiách obnovy a pri plánovaní činností a opatrení by mohli členské štáty používať koncepty, ako sú napríklad spúšťacie body, čo sú vhodné okamihy počas životného cyklu budovy, napríklad z hľadiska nákladovej efektívnosti alebo prerušenia prevádzky, na vykonanie obnovy budov zameraných na energetickú efektívnosť.
- (13) V usmerneniach Svetovej zdravotníckej organizácie z roku 2009 sa uvádza, že pokiaľ ide o kvalitu vnútorného vzduchu, hospodárnejšie budovy poskytujú vyššie úrovne pohody a pohodlia pre svojich užívateľov a zlepšujú zdravie. Tepelné mosty, neprimeraná tepelná ochrana a neplánované úniky vzduchu môžu mať za následok povrchové teploty pod rosným bodom vzduchu a vlhkosť. Preto je nevyhnutné zabezpečiť úplnú a homogénnu tepelnú ochranu budovy vrátane balkónov, okien, striech, stien, dverí a podláh, pričom osobitná pozornosť by sa mala venovať tomu, aby teplota na žiadnom z vnútorných povrchov budovy neklesala pod teplotu rosného bodu.

- (14) Členské štáty by mali podporovať zvýšenie energetickej hospodárnosti existujúcich budov, čím sa prispeje k dosiahnutiu zdravého vnútorného prostredia, a to aj prostredníctvom odstraňovania azbestu a iných škodlivých látok, zabraňovania nezákonnému odstraňovaniu škodlivých látok a zjednodušenia dodržiavania existujúcich legislatívnych aktov, ako napríklad smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2009/148/ES ⁽¹⁾ a (EÚ) 2016/2284 ⁽²⁾.
- (15) Je dôležité zabezpečiť, aby sa opatrenia na zlepšenie energetickej hospodárnosti budov nezameriavali len na obalové konštrukcie budovy, ale aby sa vzťahovali na všetky relevantné prvky a technické systémy v budove, ako sú napríklad pasívne prvky, ktoré sa podieľajú na pasívnych technológiách, ktorých cieľom je znížiť potrebu tepla na vykurovanie alebo chladenie a potrebu energie na osvetlenie a vetranie, a tým zlepšiť tepelné a vizuálne pohodlie.
- (16) Finančné mechanizmy, stimuly a mobilizácia finančných inštitúcií pre obnovu budov zameraných na energetickú efektívnosť by mali v dlhodobých vnútroštátnych stratégiách obnovy zohrávať ústrednú úlohu a členské štáty by ich mali aktívne podporovať. Takéto opatrenia by mali zahŕňať podporu poskytovania hypoték zameraných na energetickú efektívnosť na účely certifikovaných energeticky efektívnych obnov budov, podporu investícií verejných orgánov do energeticky efektívneho fondu budov, napríklad prostredníctvom verejno-súkromných partnerstiev alebo nepovinných zmlúv o energetickej efektívnosti, znižovanie vnímaného rizika investícií, poskytovanie dostupných a transparentných poradenských nástrojov a nástrojov pomoci, ako sú napríklad jednotné kontaktné miesta, ktoré poskytujú integrované služby energetickej obnovy, ako aj vykonávanie ďalších opatrení a iniciatív, ako napríklad tých, ktoré sa uvádzajú v iniciatíve Komisie s názvom Inteligentné financovanie inteligentných budov.
- (17) Riešeniami využívajúcimi prírodu, ako je dobre naplánovaná zeleň v uliciach, zelené strechy a steny poskytujúce tepelnú ochranu a tieň budovám, sa prispieva k znižovaniu dopytu po energii tým, že sa nimi obmedzuje potreba vykurovania a chladenia a zlepšuje energetická hospodárnosť budov.
- (18) Mal by sa podporovať výskum a testovanie nových riešení na zlepšenie energetickej hospodárnosti historických budov a sídiel a zároveň by sa malo chrániť a zachovávať kultúrne dedičstvo.
- (19) V súvislosti s novými budovami a budovami prechádzajúcimi významnou obnovou, by členské štáty mali podporovať zavedenie vysokoúčinných alternatívnych systémov, ak je to technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné, a zároveň riešiť otázku podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí, protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou, a to v súlade s vnútroštátnymi bezpečnostnými predpismi.
- (20) Na splnenie cieľov politiky energetickej efektívnosti v sektore budov by sa mala zvýšiť transparentnosť energetických certifikátov, a to zaistením konzistentného stanovovania a uplatňovania všetkých parametrov potrebných na výpočty, tak z hľadiska certifikácie, ako aj minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. Členské štáty by mali prijať primerané opatrenia na zaistenie toho, aby sa napríklad hospodárnosť inštalovaných, nahradených alebo modernizovaných technických systémov budov, ako sú systémy pre vykurovanie priestoru, klimatizáciu alebo ohrev vody, dokumentovala vzhľadom na certifikáciu budov a kontrolu súladu.
- (21) V existujúcich budovách by sa mala zväziť inštalácia samoregulačných zariadení na individuálnu reguláciu teploty v každej miestnosti, alebo, ak je to odôvodnené, v určenej vykurovanej časti jednotky budovy, kde je to ekonomicky realizovateľné, napríklad kde sú náklady nižšie ako 10 % z celkových nákladov na nahradenie zariadení na výrobu tepla.
- (22) Prostredníctvom inovácie a nových technológií je tiež možné, aby budovy prispievali k podpore celkovej dekarbonizácie hospodárstva vrátane sektora dopravy. Budovy sa môžu napríklad využívať na vývoj infraštruktúry potrebnej na inteligentné nabíjanie elektrických vozidiel a tiež môžu pre členské štáty tvoriť základňu pre využívanie autobaterií ako zdroja elektrickej energie, ak sa tak rozhodnú.
- (23) Elektrické vozidlá v kombinácii so zvýšeným podielom výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie produkujú menej emisií uhlíka, čoho výsledkom je lepšia kvalita ovzdušia. Elektrické vozidlá sú dôležitým prvkom prechodu na čistú energiu založenom na opatreniach zameraných na energetickú efektívnosť, alternatívnych palivách, obnoviteľných zdrojoch energie a inovatívnych riešeniach v oblasti riadenia energetickej flexibility.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/148/ES z 30. novembra 2009 o ochrane pracovníkov pred rizikami z vystavenia účinkom azbestu pri práci (Ú. v. EÚ L 330, 16.12.2009, s. 28).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2284 zo 14. decembra 2016 o znížení národných emisií určitých látok znečisťujúcich ovzdušie, ktorou sa mení smernica 2003/35/ES a zrušuje smernica 2001/81/ES (Ú. v. EÚ L 344, 17.12.2016, s. 1).

Stavebné predpisy možno účinne využiť na zavedenie cieľných požiadaviek na podporu vytvárania nabíjacej infraštruktúry na parkoviskách v bytových a nebytových budovách. Členské štáty by mali stanoviť opatrenia na zjednodušenie zavádzania nabíjacej infraštruktúry s cieľom riešiť prekážky, ako sú napríklad nejednotné motivácie a administratívne komplikácie, ktorým čelia jednotliví vlastníci, keď sa pokúšajú inštalovať nabíjaciu stanicu na svojom parkovacom mieste.

- (24) Infraštruktúrou vedenia sa zabezpečujú vhodné podmienky na prípadné rýchle zavedenie nabíjajúcich staníc tam, kde je to potrebné. Členské štáty by mali zabezpečiť rozvoj elektromobility vyváženým a nákladovo efektívnym spôsobom. Najmä ak sa vykonáva významná obnova, ktorá súvisí s elektrickou infraštruktúrou, malo by za ňou nasledovať náležité zavádzanie infraštruktúry vedenia. Členské štáty by mali pri vykonávaní požiadaviek na elektromobilitu v rámci vnútroštátnych právnych predpisov náležite zvážiť možné rozdielne podmienky, ako napríklad vlastníctvo budov a príslušných parkovacích miest, verejné parkoviská prevádzkované súkromnými subjektmi a budovy, ktoré majú súčasne bytovú a nebytovú funkciu.
- (25) Prostredníctvom ľahko dostupnej infraštruktúry sa znížia náklady na inštaláciu nabíjajúcich staníc pre jednotlivých majiteľov a zabezpečí sa prístup používateľov elektrických vozidiel k nabíjajúcim stanicám. Stanovenie požiadaviek na elektromobilitu na úrovni Únie, pokiaľ ide o predinštalovanie vybavenia v parkovacích priestoroch a inštaláciu nabíjajúcich staníc, je účinným spôsobom podpory elektrických vozidiel v blízkej budúcnosti, pričom sa v strednodobom až dlhodobom horizonte umožní ďalší vývoj pri nižších nákladoch.
- (26) Členské štáty by pri vypracúvaní svojich požiadaviek na inštaláciu minimálneho počtu nabíjajúcich staníc pre nebytové budovy s viac ako 20 parkovacími miestami, ktoré sa majú uplatňovať od roku 2025, mali zohľadňovať relevantné národné, regionálne a miestne podmienky, ako aj možné rôznorodé potreby a okolnosti v závislosti od oblasti, typológie budovy, napojenia na verejnú dopravu a ďalších relevantných kritérií, aby sa zabezpečilo primerané a vhodné zavádzanie nabíjajúcich staníc.
- (27) Niektoré geografické oblasti s osobitnou zraniteľnosťou však môžu čeliť pri plnení požiadaviek na elektromobilitu osobitným problémom. Mohlo by tomu tak byť v najvzdialenejších regiónoch v zmysle článku 349 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), vzhľadom na ich odľahlosť, ostrovny charakter, malú rozlohu, náročné topografické a klimatické podmienky, ako aj izolované mikrosústavy, ktorých elektrizačné sústavy si môžu vyžadovať ďalší rozvoj, aby spĺňali požiadavky na ďalšiu elektrifikáciu miestnej dopravy. V takýchto prípadoch by členské štáty mali mať možnosť neuplatňovať požiadavky na elektromobilitu. Bez ohľadu na túto výnimku môže byť elektrifikácia dopravy účinným nástrojom na riešenie problémov týkajúcich sa kvality ovzdušia alebo bezpečnosti dodávok, ktorým uvedené regióny a systémy často čelia.
- (28) Členské štáty by mali pri uplatňovaní požiadaviek na infraštruktúru elektromobility stanovených v zmenách smernice 2010/31/EÚ uvedených v tejto smernici zvážiť potrebu holistického a koherentného územného plánovania, ako aj podporu alternatívnych, bezpečných a udržateľných spôsobov dopravy a ich podpornej infraštruktúry, napríklad prostredníctvom vyhradenej parkovacej infraštruktúry pre elektrické bicykle a pre vozidlá osôb so zníženou pohyblivosťou.
- (29) Agendy týkajúce sa jednotného digitálneho trhu a energetickej únie by sa mali zosúladiť a mali by slúžiť spoločným cieľom. Digitalizácia energetického systému rýchlo mení prostredie energetiky, od integrácie obnoviteľných zdrojov po inteligentné siete a budovy pripravené na inteligentné riešenia. Na účely digitalizácie sektora budov sú ciele a ambície Únie v oblasti pripojiteľnosti týkajúce sa zavádzania komunikačných sietí s vysokou kapacitou dôležité pre inteligentné domy a dobre prepojené komunity. Mali by sa poskytovať cieľné stimuly, aby sa podporili systémy pripravené na zavedenie inteligentných technológií a digitálne riešenia v zastavanom prostredí. Tým sa otvárajú nové príležitosti na úspory energie, a to prostredníctvom poskytovania presnejších informácií spotrebiteľom o ich modeloch spotreby a umožnenia prevádzkovateľovi sústavy efektívnejšie riadiť siete.
- (30) Indikátor inteligentnej pripravenosti by sa mal používať na meranie schopnosti budov využívať informačné a komunikačné technológie a elektronické systémy na účely prispôbenia prevádzky budov potrebám užívateľov a sietí a zvýšenia energetickej efektívnosti a celkovej hospodárnosti budov. Prostredníctvom indikátora inteligentnej pripravenosti by sa malo zvýšiť povedomie vlastníkov a užívateľov budov o prínose automatizácie budov a elektronického monitorovania technických systémov budov a užívateľom budov by sa mali potvrdiť skutočné úspory z týchto nových vylepšených funkcií. Používanie systému na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov by malo byť pre členské štáty voliteľné.

- (31) S cieľom prispôsobiť smernicu 2010/31/EÚ technologickému pokroku by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ na doplnenie uvedenej smernice vymedzením indikátora inteligentnej pripravenosti a metodiky, pomocou ktorej sa má vypočítavať. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽¹⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (32) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o formu vykonania voliteľnej spoločnej schémy Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽²⁾.
- (33) Aby sa zabezpečilo, že finančné opatrenia týkajúce sa energetickej efektívnosti sa pri obnove budov budú uplatňovať čo najlepším spôsobom, mali by sa takéto opatrenia viazať na kvalitu práce pri obnove vzhľadom na ciele a dosiahnuté úspory energie. Uvedené opatrenia by preto mali byť spojené s hospodárnosťou vybavenia alebo materiálu použitého na obnovu, s úrovňou certifikácie alebo kvalifikácie inštalatéra, s energetickým auditom alebo so zlepšením dosiahnutým ako výsledok obnovy, ktoré by sa malo posudzovať porovnaním energetických certifikátov vydaných pred obnovou a po nej, použitím normalizovaných hodnôt alebo inou transparentnou a primeranou metódou.
- (34) Súčasné nezávislé systémy kontroly energetických certifikátov sa môžu používať na kontrolu súladu a mali by sa posilniť, aby sa zabezpečila dobrá kvalita certifikátov. V prípadoch, v ktorých sa nezávislý systém kontroly energetických certifikátov doplní voliteľnou databázou, ktorá presahuje rámec požiadaviek smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou, taká databáza sa môže použiť na kontrolu súladu a tvorbu štatistik o regionálnom alebo vnútroštátnom fonde budov. Sú potrebné kvalitné údaje o fonde budov a čiastočne by ich mohli poskytnúť databázy, ktoré už v súvislosti s energetickými certifikátmi vyvíjajú a spravujú takmer všetky členské štáty.
- (35) Na základe posúdenia vplyvu, ktorý vypracovala Komisia, sa zistilo, že ustanovenia týkajúce sa kontrol vykurovacích systémov a klimatizačných systémov sú neúčinné, nakoľko sa nimi dostatočne nezaručuje počiatočná a priebežná hospodárnosť týchto technických systémov. V súčasnosti sa dostatočne nezohľadňujú dokonca ani lacné technické riešenia energetickej efektívnosti s veľmi krátkou dobou návratnosti, ako napríklad hydraulické vyregulovanie vykurovacieho systému a montáž alebo výmena termostatických regulačných ventilov. Ustanovenia týkajúce sa kontrol by sa mali zmeniť tak, aby sa zabezpečili lepšie výsledky kontrol. Týmito zmenami by sa mali kontroly zamerať na systémy centrálného vykurovania a klimatizačné systémy, a to i v prípade, že tieto systémy sú kombinované so systémami vetrania. Z pôsobnosti týchto zmien by sa mali vyňať malé vykurovacie systémy, ako sú napríklad elektrické ohrievače a pece na drevo, ak nedosahujú prahové hodnoty pre kontrolu podľa smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou.
- (36) Pri vykonávaní kontrol a na účely dosiahnutia zamýšľaného zlepšenia energetickej hospodárnosti budov v praxi by cieľom malo byť zlepšenie skutočnej energetickej hospodárnosti vykurovacích systémov, klimatizačných systémov a systémov vetrania za reálnych podmienok použitia. Skutočná hospodárnosť takýchto systémov je založená na množstve energie spotrebovanej za dynamicky sa meniacich typických alebo priemerných prevádzkových podmienok. Takéto podmienky si vyžadujú väčšinou len časť nominálneho výkonu a preto by mali kontroly vykurovacích systémov, klimatizačných systémov a systémov vetrania zahŕňať posúdenie relevantných spôsobilostí vybavenia na zlepšenie hospodárnosti systému za meniacich sa podmienok, ako sú prevádzkové podmienky čiastočného zaťaženia.
- (37) Automatizácia budov a elektronické monitorovanie technických systémov budov sa preukázali ako účinná náhrada kontrol, najmä v prípade veľkých systémov, a majú veľký potenciál na zabezpečenie nákladovo efektívnych a výrazných úspor energie pre spotrebiteľov, ako aj podniky. Inštalácia takéhoto vybavenia by sa mala považovať za

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

nákladovo najefektívnejšiu alternatívu ku kontrolám vo veľkých nebytových budovách a bytových domoch dostatočne veľkých na to, aby sa investícia vrátila najneskôr do troch rokov, keďže umožňuje konať na základe poskytnutých informácií, a tým zabezpečiť úspory energie v priebehu času. Pri menších zariadeniach by malo zdokumentovanie hospodárnosti systému subjektmi vykonávajúcimi inštaláciu prispieť k overovaniu súladu s minimálnymi požiadavkami stanovenými pre všetky technické systémy budov.

- (38) Súčasná možnosť členských štátov zvoliť si opatrenia založené na poskytovaní poradenstva ako alternatívy ku kontrole vykurovacích systémov, klimatizačných systémov a systémov kombinovaného vykurovania a vetrania a kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov sa má ponechať za predpokladu, že celkový vplyv bol prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentovaný ako účinok rovnocenný účinku kontroly pred uplatnením týchto opatrení.
- (39) Vykonávanie systémov pravidelných kontrol vykurovacích a klimatizačných systémov podľa smernice 2010/31/EÚ zahŕňalo značné administratívne a finančné investície zo strany členských štátov a súkromného sektora vrátane odbornej prípravy a akreditácie expertov, zabezpečenia a kontroly kvality, ako aj nákladov na kontroly. Členské štáty, ktoré prijali opatrenia potrebné na zavedenie pravidelných kontrol a uplatňovali účinné systémy kontrol, môžu považovať za vhodné pokračovať v uplatňovaní týchto systémov, a to aj pri menších vykurovacích a klimatizačných systémoch. V takýchto prípadoch by nemalo byť povinné, aby členské štáty oznámili tieto prísnejšie požiadavky Komisii.
- (40) Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členských štátov zvoliť uplatňovanie súboru noriem týkajúcich sa energetickej hospodárnosti budov vypracovaných na základe mandátu Komisie M/480 udelenému Európskemu výboru pre normalizáciu (CEN), uznávanie a presadzovanie týchto noriem v členských štátoch by malo pozitívny vplyv na vykonávanie smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou.
- (41) Odporúčaním Komisie (EÚ) 2016/1318 ⁽¹⁾ o budovách s takmer nulovou spotrebou energie sa opisalo, ako by sa vykonávaním smernice 2010/31/EÚ mohla súčasne zaistiť transformácia fondu budov, ako aj prechod na udržateľnejšie zásobovanie energiou, čo zároveň podporuje stratégiu vykurovania a chladenia. Na zabezpečenie primeraného vykonávania by sa mal všeobecný rámec výpočtu energetickej hospodárnosti budov aktualizovať, pričom by sa malo nabádať k zvyšovaniu hospodárnosti obalových konštrukcií budov, a to s využitím práce výboru CEN v rámci mandátu Komisie M/480. Členské štáty majú možnosť sa rozhodnúť doplniť ho poskytnutím doplnkových číselných ukazovateľov týkajúcich sa napríklad celkovej spotreby energie alebo emisií skleníkových plynov celej budovy.
- (42) Táto smernica by nemala brániť členským štátom v stanovovaní ambicióznejších požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov, pokiaľ sú také požiadavky v súlade s právom Únie. Je v súlade s cieľmi smerníc 2010/31/EÚ a 2012/27/EÚ, aby tieto požiadavky smeli za určitých okolností obmedzovať inštaláciu alebo používanie výrobkov, na ktoré sa vzťahujú iné platné harmonizačné právne predpisy Únie, pričom by však takéto požiadavky nemali predstavovať neopodstatnenú prekážku na trhu.
- (43) Keďže cieľ tejto smernice, a to znížiť množstvo energie potrebnej na uspokojenie dopytu po energii súvisiacej s bežným používaním budov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu zabezpečenia jednotnosti spoločných cieľov, pochopenia a politickej motivácie ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (44) Touto smernicou sa v plnej miere rešpektujú národné osobitosti a rozdiely členských štátov a ich právomoci v súlade s článkom 194 ods. 2 ZFEÚ. Cieľom tejto smernice je navyše umožniť výmenu najlepších postupov v záujme uľahčenia prechodu na vysoko energeticky efektívny fond budov v Únii.
- (45) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽²⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

⁽¹⁾ Odporúčanie Komisie (EÚ) 2016/1318 z 29. júla 2016 o usmerneniach týkajúcich sa podpory budov s takmer nulovou spotrebou energie a najlepších postupov na zabezpečenie toho, aby všetky nové budovy boli do roku 2020 budovami s takmer nulovou spotrebou energie (Ú. v. EÚ L 208, 2.8.2016, s. 46).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

(46) Smernice 2010/31/EÚ a 2012/27/EÚ by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2010/31/EÚ

Smernica 2010/31/EÚ sa mení takto:

1. Článok 2 sa mení takto:

a) Bod 3 sa nahrádza takto:

„3. ‚technický systém budovy‘ znamená technické zariadenia budovy alebo jednotky budovy na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, vetranie, prípravu teplej vody, vstavané osvetlenie, automatizáciu a riadenie budovy, výrobu elektrickej energie na mieste, alebo ich kombináciu vrátane tých systémov, ktoré využívajú energiu z obnoviteľných zdrojov;“.

b) Vkladá sa tento bod:

„3a. ‚systém automatizácie a riadenia budovy‘ znamená systém, ktorý zahŕňa všetky produkty, softvér a inžinierske služby, ktorými sa môže podporovať energeticky efektívna, hospodárna a bezpečná prevádzka technických systémov budovy prostredníctvom automatického riadenia a uľahčením manuálneho ovládania týchto technických systémov budovy;“.

c) Vkladajú sa tieto body:

„15a. ‚vykurovací systém‘ znamená kombináciu prvkov potrebných na zabezpečenie spôsobu úpravy vnútorného vzduchu, v rámci ktorej sa teplota zvyšuje;

15b. ‚zariadenie na výrobu tepla‘ znamená časť vykurovacieho systému, ktorou sa vyrába využiteľné teplo s využitím jedného alebo viacerých týchto procesov:

a) spaľovanie palív, napríklad v kotle;

b) Joulov jav prebiehajúci vo vykurovacích telesách systému elektrického odporového vykurovania;

c) zachytávanie tepla z okolitého vzduchu, odvetrávaného vzduchu alebo vodného alebo podzemného zdroja tepla s využitím tepelného čerpadla;

15c. ‚zmluva o energetickej efektívnosti‘ znamená zmluvu o energetickej efektívnosti vymedzenú v článku 2 bode 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ (*);

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).“

d) Dopĺňa sa tento bod:

„20. ‚izolovaná mikrosústava‘ znamená izolovanú mikrosústavu vymedzenú v článku 2 bode 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES (*);

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55).“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 2a

Dlhodobá stratégia obnovy

1. Každý členský štát stanoví dlhodobú stratégiu obnovy na podporu obnovy vnútroštátneho fondu bytových a nebytových budov, a to verejných, ako aj súkromných, s cieľom dosiahnuť do roku 2050 vysoko energeticky efektívny a dekarbonizovaný fond budov, čím sa uľahčí nákladovo efektívna transformácia existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. Každá dlhodobá stratégia obnovy sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ a zahŕňa:

- a) prehľad vnútroštátneho fondu budov založený podľa potreby na štatistických vzorkách a očakávanom podiele obnovovaných budov v roku 2020;
- b) identifikáciu nákladovo efektívnych prístupov k obnove v závislosti od typu budovy a klimatickej oblasti, pričom sa v prípade potreby zohľadnia možné príslušné spúšťacie body v rámci životného cyklu budovy;
- c) politiky a činnosti na podporu nákladovo efektívnej hĺbkovej obnovy budov vrátane postupnej hĺbkovej obnovy, ako aj na podporu cieľných nákladovo efektívnych opatrení a obnovy budov, napríklad zavedením voliteľnej schémy pasportov obnovy budovy;
- d) prehľad politík a činností zameraných na najmenej výkonné segmenty vnútroštátneho fondu budov, problém nejednotnej motivácie a zlyhania trhu, ako aj určenie relevantných vnútroštátnych činností, ktorými sa prispieva k zmierneniu energetickej chudoby;
- e) politiky a činnosti zamerané na všetky verejné budovy;
- f) prehľad vnútroštátnych iniciatív na podporu inteligentných technológií a dobre prepojených budov a komunít, ako aj zručností a vzdelávania v odvetviach stavebníctva a energetickej efektívnosti, a
- g) dôkazmi podložený odhad očakávaných úspor energie a ďalších prínosov, ktoré sú spojené napríklad so zdravím, bezpečnosťou a kvalitou ovzdušia.

2. Každý členský štát vo svojej dlhodobej stratégii obnovy stanoví plán s opatreniami a merateľnými ukazovateľmi pokroku stanovenými na vnútroštátnej úrovni s ohľadom na dlhodobý cieľ do roku 2050, ktorým je dosiahnuť zníženie emisií skleníkových plynov v Únii o 80 až 95 % v porovnaní s hodnotami z roku 1990, s cieľom zabezpečiť vysoko energeticky efektívny a dekarbonizovaný vnútroštátny fond budov a uľahčiť nákladovo efektívnu transformáciu existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. V uvedenom pláne sa uvedú orientačné míľniky na roky 2030, 2040 a 2050 a stanoví sa, akým spôsobom prispievajú k dosiahnutiu cieľov Únie v oblasti energetickej efektívnosti v súlade so smernicou 2012/27/EÚ.

3. S cieľom podporiť mobilizáciu investícií do obnovy, ktorá je potrebná na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1, členské štáty uľahčia prístup k vhodným mechanizmom na:

- a) zlučovanie projektov, a to aj prostredníctvom investičných platforiem alebo skupín a prostredníctvom konzorcií malých a stredných podnikov s cieľom umožniť prístup investorov, ako aj ‚balíkové‘ riešenia pre potenciálnych klientov;
- b) znižovanie vnímaného rizika operácií v oblasti energetickej efektívnosti pre investorov a súkromný sektor;
- c) využívanie verejných financií ako páky na získanie ďalších investícií súkromného sektora alebo pri riešení osobitných zlyhaní trhu;
- d) usmerňovanie investícií do energeticky efektívneho fondu verejných budov v súlade s usmernením Eurostatu a
- e) zabezpečenie dostupných a transparentných poradenských nástrojov, ako sú napríklad jednotné kontaktné miesta pre spotrebiteľov a poradenské služby v oblasti energetiky, poskytujúcich poradenstvo o relevantných obnovách budov zameraných na energetickú efektívnosť a finančných nástrojoch.

4. Komisia vykonáva zber najlepších postupov týkajúcich sa úspešných verejných a súkromných systémov financovania obnovy zameranej na energetickú efektívnosť, ako aj informácií o systémoch pre zlučovanie malých projektov obnov zameraných na energetickú efektívnosť a poskytuje ich aspoň verejným orgánom. Komisia identifikuje a šíri najlepšie postupy o finančných stimuloch týkajúcich sa obnovy budov z hľadiska spotrebiteľa, pričom zohľadní rozdiely v nákladovej efektívnosti medzi členskými štátmi.

5. Každý členský štát v záujme podpory rozvoja svojej dlhodobej stratégie obnovy uskutoční o tejto stratégii verejnú konzultáciu, a to pred tým, než svoju stratégiu predloží Komisii. Každý členský štát pripojí k svojej dlhodobej stratégii obnovy zhrnutie výsledkov tejto verejnej konzultácie.

Každý členský štát stanoví formu konzultácií inkluzívnym spôsobom počas vykonávania svojej dlhodobej stratégie obnovy.

6. Každý členský štát pripojí k svojej dlhodobej stratégii obnovy podrobnosti o vykonávaní svojej najaktuálnejšej dlhodobej stratégie obnovy, ako aj o plánovaných politikách a činnostiach.

7. Každý členský štát môže využiť svoju dlhodobú stratégiu obnovy na riešenie protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou, ktoré majú vplyv na obnovy zamerané na energetickú efektívnosť a na životnosť budov.“

3. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

Nové budovy

1. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nové budovy spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené v súlade s článkom 4.

2. Členské štáty pred začiatkom výstavby nových budov zabezpečia, aby sa zohľadnila technická, environmentálna a ekonomická realizovateľnosť vysokoúčinných alternatívnych systémov, ak sú k dispozícii.“

4. V článku 7 sa piaty odsek nahrádza takto:

„Členské štáty nabádajú na to, aby sa v súvislosti s budovami prechádzajúcimi významnou obnovou, zavádzali vysokoúčinné alternatívne systémy, pokiaľ je to technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné, a aby sa riešili otázky podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí, protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou.“

5. Článok 8 sa nahrádza takto:

„Článok 8

Technické systémy budov, elektromobilita a indikátor inteligentnej pripravenosti

1. Na účely optimalizácie využívania energie technickými systémami budov členské štáty stanovujú systémové požiadavky na celkovú energetickú hospodárnosť, správne zabudovanie a primerané dimenzovanie, nastavenie a reguláciu technických systémov budov, ktoré sú zabudované v existujúcich budovách. Členské štáty môžu tieto požiadavky na systémy uplatniť aj na nové budovy.

Požiadavky na systémy sa ustanovujú pre nové, nahradené a modernizované technické systémy budov a uplatňujú sa, pokiaľ sú technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné.

Členské štáty musia vyžadovať, aby boli nové budovy, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné, vybavené samoregulačnými zariadeniami na individuálnu reguláciu teploty v každej miestnosti alebo, ak je to odôvodnené, v určenej vykurovanej časti jednotky budovy. V existujúcich budovách sa inštalácia takýchto samoregulačných zariadení vyžaduje, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné, v prípade nahradenia zariadení na výrobu tepla.

2. Pokiaľ ide o nové nebytové budovy a nebytové budovy prechádzajúce významnou obnovou, s viac než 10 parkovacími miestami, členské štáty zabezpečia inštaláciu aspoň jednej nabíjacej stanice v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ (*) a infraštruktúry vedenia, a to trubkové rozvody pre elektrické káble, na minimálne jednom z každých piatich parkovacích miest s cieľom umožniť v neskoršom štádiu inštaláciu nabíjajúcich staníc pre elektrické vozidlá, ak:

a) sa parkovisko nachádza vo vnútri budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru budovy, alebo

b) sa parkovisko nachádza v bezprostrednom susedstve budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru parkoviska.

Komisia predloží do 1. januára 2023 správu Európskemu parlamentu a Rade o možnom príspevku k politike Únie v oblasti budov s cieľom podporiť elektromobilitu a v tejto súvislosti prípadne navrhne opatrenia.

3. Členské štáty do 1. januára 2025 stanovia požiadavky na inštaláciu minimálneho počtu nabíjajúcich staníc pre všetky nebytové budovy s viac ako 20 parkovacími miestami.

4. Členské štáty sa môžu rozhodnúť nestanoviť alebo neuplatňovať požiadavky uvedené v odsekoch 2 a 3 na budovy, ktoré vlastní a využívajú malé a stredné podniky vymedzené v hlave I prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES (**).

5. Pokiaľ ide o nové bytové budovy a bytové budovy prechádzajúce významnou obnovou, s viac než 10 parkovacími miestami, členské štáty zabezpečia inštaláciu infraštruktúry vedenia, a to konkrétne potrubia pre elektrické káble, pre každé parkovacie miesto s cieľom umožniť v neskoršom štádiu inštaláciu nabíjajúcich staníc pre elektrické vozidlá, ak:

- a) sa parkovisko nachádza vo vnútri budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru budovy, alebo
- b) sa parkovisko nachádza v bezprostrednom susedstve budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru parkoviska.

6. Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať odseky 2, 3 a 5 na osobitné kategórie budov, ak:

- a) pokiaľ ide o odseky 2 a 5, žiadosti o vydanie stavebného povolenia alebo rovnocenné žiadosti sa podali do 10. marca 2021;
- b) by sa požadovaná infraštruktúra vedenia zakladala na izolovaných mikrosústavách alebo sa budovy nachádzajú v najvzdialenejších regiónoch v zmysle článku 349 ZFEÚ, ak by to viedlo k vzniku podstatných problémov pri prevádzke miestneho energetického systému a ohrozilo stabilitu miestnej sústavy;
- c) náklady na nabíjacie zariadenia a vedenia presahujú 7 % celkových nákladov významnej obnovy budovy;
- d) na verejnú budovu sa už vzťahujú porovnateľné požiadavky v súlade s transpozíciou smernice 2014/94/EÚ.

7. Členské štáty stanovia opatrenia na zjednodušenie zavádzania nabíjajúcich staníc v nových a existujúcich bytových a nebytových budovách a riešia možné regulačné prekážky, a to aj v rámci povoľovacích a schvaľovacích postupov bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov týkajúce sa vlastníctva a prenájmu.

8. Členské štáty zväžia potrebu jednotných politík týkajúcich sa budov, nemotorovej dopravy a ekologickej mobility a územného plánovania.

9. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri inštalácii, nahradení alebo modernizácii technického systému budovy posúdila celková energetická hospodárnosť menenej časti a v prípade potreby celého menenej systému. Výsledky sa zdokumentujú a postúpia vlastníčkovi budovy tak, aby zostali k dispozícii a mohli sa použiť na overenie súladu s minimálnymi požiadavkami stanovenými podľa odseku 1 tohto článku a na vydávanie energetických certifikátov. Bez toho, aby bol dotknutý článok 12, členské štáty rozhodnú, či budú vyžadovať vydanie nového energetického certifikátu.

10. Komisia prijme do 31. decembra 2019 delegovaný akt v súlade s článkom 23, ktorým sa doplní táto smernica stanovením voliteľnej spoločnej schémy Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov. Určovanie stupňa sa zakladá na hodnotení schopnosti budovy alebo jednotky budovy prispôbiť svoju prevádzku potrebám užívateľa a siete a zvyšovať svoju energetickú efektívnosť a celkovú hospodárnosť.

V súlade s prílohou Ia sa vo voliteľnej spoločnej schéme Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov:

- a) vymedzí indikátor inteligentnej pripravenosti a
- b) stanoví metodika na jeho výpočet.

11. Komisia do 31. decembra 2019 a po konzultácii s príslušnými zainteresovanými stranami prijme vykonávací akt, v ktorom sa uvedú technické postupy na účely účinného vykonávania schémy uvedenej v odseku 10 tohto článku vrátane harmonogramu pre nezáväznú skúšobnú fázu na vnútroštátnej úrovni, a objasní sa komplementárny vzťah uvedenej schémy k energetickým certifikátom uvedeným v článku 11.

Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 3.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014, s. 1).

(**) Odporúčanie Komisie zo 6. mája 2003 týkajúce sa definície mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).“

6. V článku 10 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Členské štáty prepoja svoje finančné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti pri obnove budov s cieľovými alebo dosiahnutými úsporami energie, určenými na základe jedného alebo viacerých z týchto kritérií:

- a) energetická hospodárnosť vybavenia alebo materiálov použitých na obnovu; v tomto prípade inštaluje vybavenie alebo materiály použité na obnovu inštalatér s príslušnou úrovňou certifikácie alebo kvalifikácie;
- b) normalizované hodnoty na výpočet úspor energie v budovách;
- c) zlepšenie dosiahnuté ako výsledok takejto obnovy porovnaním energetických certifikátov vydaných pred obnovou a po nej;
- d) výsledky energetického auditu;
- e) výsledky inej relevantnej, transparentnej a primeranej metódy, ktorou sa preukáže zlepšenie energetickej hospodárnosti.

6a. Prostredníctvom databáz energetických certifikátov sa umožňuje zber údajov o nameranej alebo vypočítanej spotrebe energie budov, na ktoré sa tieto certifikáty vzťahujú, vrátane aspoň tých verejných budov, pre ktoré sa energetický certifikát uvedený v článku 13 vydal v súlade s článkom 12.

6b. Aspoň súhrnné anonymizované údaje, ktoré spĺňajú požiadavky Únie a vnútroštátne požiadavky na ochranu údajov, sa na požiadanie sprístupnia na štatistické a výskumné účely, ako aj vlastníkom budovy.“

7. Články 14 a 15 sa nahrádzajú takto:

„Článok 14

Kontrola vykurovacích systémov

1. Členské štáty stanovujú potrebné opatrenia na stanovenie pravidelných kontrol prístupných častí vykurovacích systémov alebo systémov kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania, s účinným menovitým výkonom vyšším ako 70 kW, ako sú napríklad zariadenia na výrobu tepla, systém riadenia a obehové čerpadlo (čerpadlá) používané na vykurovanie budov. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti a veľkosti výkonu zariadenia na výrobu tepla v porovnaní s požiadavkami budovy na vykurovanie a, ak je to relevantné, zohľadní schopnosť vykurovacieho systému alebo systému kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania optimalizovať jeho hospodárnosť za bežných alebo priemerných prevádzkových podmienok.

Ak po kontrole, ktorá sa vykonala podľa tohto odseku, nedošlo k zmenám vo vykurovacom systéme alebo v systéme kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania alebo v súvislosti s požiadavkami na vykurovanie budovy, členské štáty sa môžu rozhodnúť nepožadovať opätovné posudzovanie veľkosti výkonu zariadenia na výrobu tepla.

2. Na technické systémy budov, na ktoré sa výslovne vzťahuje dohodnuté kritérium energetickej hospodárnosti alebo zmluvná dohoda, ktorou sa stanovuje dohodnutá úroveň zvýšenia energetickej efektívnosti, ako je napríklad zmluva o energetickej efektívnosti, alebo ktoré prevádzkuje verejnoprospešný podnik alebo prevádzkovateľ siete, a ktoré sú preto predmetom opatrení na monitorovanie hospodárnosti na strane systému, sa požiadavky stanovené v odseku 1 nevzťahujú za predpokladu, že celkový vplyv takého prístupu sa rovná vplyvu vyplývajúcejmu z odseku 1.

3. Ako alternatívu k odseku 1 a za predpokladu, že celkový vplyv sa rovná vplyvu vyplývajúcejmu z odseku 1, si členské štáty môžu zvoliť prijatie opatrení na zabezpečenie poskytovania poradenstva používateľom o nahrádzaní zariadení na výrobu tepla, iných zmenách vykurovacieho systému alebo systému kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu týchto systémov.

Každý členský štát pred tým, než začne uplatňovať alternatívne opatrenia uvedené v prvom pododseku, prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentuje rovnocennosť vplyvu týchto opatrení s vplyvom opatrení uvedených v odseku 1.

Takáto správa sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ.

4. Členské štáty stanovujú požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli nebytové budovy s účinným menovitým výkonom vykurovacích systémov alebo systémov kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania, ktorý je vyšší ako 290 kW, do roku 2025 vybavené systémami automatizácie a riadenia budov, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné.

Systémy automatizácie a riadenia budov sú schopné:

- a) priebežne monitorovať, zaznamenávať, analyzovať a umožňovať úpravu spotreby energie;
- b) referenčne porovnávať energetickú efektívnosť budovy, detegovať straty v efektívnosti technických systémov budovy a informovať osobu zodpovednú za zariadenia alebo technickú správu budovy o príležitostiach na zvýšenie energetickej efektívnosti a
- c) umožňovať komunikáciu s prepojenými technickými systémami budovy a inými spotrebičmi v budove, ako aj interoperabilitu s technickými systémami budovy, ktoré zahŕňajú rôzne typy výrobcami chránených technológií a zariadení alebo sú od rôznych výrobcov.

5. Členské štáty môžu stanoviť požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli bytové budovy vybavené:

- a) funkciou priebežného elektronického monitorovania, ktoré meria efektívnosť systémov a vlastníkom alebo správcom budovy poskytuje informácie o podstatnom poklese efektívnosti a potrebe údržby systému, a
- b) účinnými kontrolnými funkciami na zabezpečenie optimálnej výroby, distribúcie, uskladňovania a spotreby energie.

6. Na budovy, ktoré sú v súlade s odsekmi 4 alebo 5, sa nevzťahujú požiadavky stanovené v odseku 1.

Článok 15

Kontrola klimatizačných systémov

1. Členské štáty stanovujú potrebné opatrenia na stanovenie pravidelných kontrol prístupných častí klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov s účinným menovitým výkonom vyšším ako 70 kW. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti a veľkosti výkonu klimatizačného systému v porovnaní s požiadavkami budovy na chladenie a, ak je to relevantné, zohľadní schopnosti klimatizačného systému alebo kombinovaného klimatizačného a vetracieho systému optimalizovať jeho hospodárnosť za bežných alebo priemerných prevádzkových podmienok.

Ak po kontrole, ktorá sa vykonala podľa tohto odseku, nedošlo k zmenám v klimatizačnom systéme alebo v kombinovanom klimatizačnom a vetracom systéme alebo v súvislosti s požiadavkami na chladenie budovy, členské štáty sa môžu rozhodnúť nepožadovať opätovné posudzovanie veľkosti výkonu klimatizačného systému.

Na členské štáty, ktoré zachovávajú prísnejšie požiadavky podľa článku 1 ods. 3, sa povinnosť oznamovať ich Komisii nevzťahuje.

2. Na technické systémy budov, na ktoré sa výslovne vzťahuje dohodnuté kritérium energetickej hospodárnosti alebo zmluvná dohoda, ktorou sa stanovuje dohodnutá úroveň zvýšenia energetickej efektívnosti, ako je napríklad zmluva o energetickej efektívnosti, alebo ktoré prevádzkuje verejnoprospešný podnik alebo prevádzkovateľ siete, a ktoré sú preto predmetom opatrení na monitorovanie hospodárnosti na strane systému, sa požiadavky stanovené v odseku 1 nevzťahujú za predpokladu, že celkový vplyv takého prístupu sa rovná vplyvu vyplývajúcejmu z odseku 1.

3. Ako alternatívu k odseku 1 a za predpokladu, že celkový vplyv sa rovná vplyvu vyplývajúcejmu z odseku 1, si členské štáty môžu zvoliť prijatie opatrení na zabezpečenie poskytovania poradenstva používateľom o nahrádzaní klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov, iných zmenách klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu týchto systémov.

Každý členský štát pred tým, než začne uplatňovať alternatívne opatrenia uvedené v prvom pododseku tohto odseku, prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentuje rovnocennosť vplyvu týchto opatrení s vplyvom opatrení uvedených v odseku 1.

Takáto správa sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ.

4. Členské štáty stanovujú požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli nebytové budovy s účinným menovitým výkonom klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov, ktorý je vyšší ako 290 kW, do roku 2025 vybavené systémami automatizácie a riadenia budov, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné.

Systémy automatizácie a riadenia budov sú schopné:

- a) priebežne monitorovať, zaznamenávať, analyzovať a umožňovať úpravu spotreby energie;
- b) referenčne porovnávať energetickú efektívnosť budovy, detegovať straty v efektívnosti technických systémov budovy a informovať osobu zodpovednú za zariadenia alebo technickú správu budovy o príležitostiach na zvýšenie energetickej efektívnosti a
- c) umožňovať komunikáciu s prepojenými technickými systémami budovy a inými spotrebičmi v budove, ako aj interoperabilitu s technickými systémami budovy, ktoré zahŕňajú rôzne typy výrobcov chránených technológií a zariadení alebo sú od rôznych výrobcov.

5. Členské štáty môžu stanoviť požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli bytové budovy vybavené:

- a) funkciou priebežného elektronického monitorovania, ktoré meria efektívnosť systémov a vlastníkom alebo správcom budovy poskytuje informácie o podstatnom poklese efektívnosti a potrebe údržby systému, a
- b) účinnými kontrolnými funkciami na zabezpečenie optimálnej výroby, distribúcie, uskladňovania a spotreby energie.

6. Na budovy, ktoré sú v súlade s odsekmi 4 alebo 5, sa nevzťahujú požiadavky stanovené v odseku 1.“

8. Článok 19 sa nahrádza takto:

„Článok 19

Preskúmanie

Komisia, ktorej pomáha výbor zriadený článkom 26, preskúma túto smernicu najneskôr do 1. januára 2026 na základe získaných skúseností a dosiahnutého pokroku počas jej uplatňovania, a ak je to potrebné, predloží návrhy.

Ako súčasť tohto preskúmania Komisia preskúma, ako by členské štáty mohli v rámci politiky Únie týkajúcej sa budov a energetickej efektívnosti uplatňovať integrované prístupy na úrovni okresov alebo susedstiev, a to pri zohľadnení skutočnosti, že každá budova spĺňa minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, napríklad prostredníctvom celkových systémov obnovy uplatňovaných na viacero budov v určitom priestorovom kontexte namiesto na jednu budovu.

Komisia predovšetkým posúdi, či je potrebné ďalšie zlepšenie energetických certifikátov v súlade s článkom 11.“

9. Vkladá sa tento článok:

„Článok 19a

Štúdiá uskutočniteľnosti

Komisia do roku 2020 dokončí štúdiu uskutočniteľnosti, v ktorej objasní možnosti a časový plán zavedenia kontrol samostatných systémov vetrania, ako aj voliteľný pasport obnovy budovy, ktorý predstavuje doplnok k energetickým certifikátom, s cieľom predložiť dlhodobý a postupný plán obnovy pre konkrétnu budovu na základe kritérií kvality v nadväznosti na energetický audit, v ktorom sa uvedú relevantné opatrenia a obnovy, prostredníctvom ktorých by sa mohla zlepšiť energetická hospodárnosť.“

10. V článku 20 ods. 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Členské štáty poskytujú vlastníkom alebo nájomcom budov najmä informácie o energetických certifikátoch vrátane ich účelu a cieľov, informácie o nákladovo efektívnych opatreniach a v prípade potreby o finančných nástrojoch na účely zlepšenia energetickej hospodárnosti budovy a o nahradení kotlov na fosílna palivá udržateľnejšími alternatívami. Členské štáty poskytujú informácie prostredníctvom dostupných a transparentných poradenských nástrojov, ako je napríklad poradenstvo v oblasti obnovy a jednotné kontaktné miesta.“

11. Článok 23 sa nahrádza takto:

„Článok 23

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 5, 8 a 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článkoch 5, 8 a 22 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými každým členským štátom v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5, 8 alebo 22 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

12. Články 24 a 25 sa vypúšťajú.

13. Článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“

14. Prílohy sa menia v súlade s prílohou k tejto smernici.

Článok 2

Zmena smernice 2012/27/EÚ

Článok 4 smernice 2012/27/EÚ sa nahrádza takto:

„Článok 4

Obnova budov

Prvá verzia dlhodobých stratégií členských štátov na mobilizáciu investícií do obnovy vnútroštátneho fondu bytových aj komerčných budov, a to verejných aj súkromných, sa uverejní do 30. apríla 2014 a následne sa aktualizuje každé tri roky, pričom Komisii sa predloží ako súčasť národných akčných plánov energetickej efektívnosti.“

Článok 3

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 10. marca 2020. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach transponujúcich smernicu 2010/31/EÚ alebo smernicu 2012/27/EÚ sa považujú za odkazy na uvedené smernice zmenené touto smernicou. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 30. mája 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
L. PAVLOVA

PRÍLOHA

Prílohy k smernici 2010/31/EÚ sa menia takto:

1. Príloha I sa mení takto:

a) Bod 1 sa nahrádza takto:

„1. Energetická hospodárnosť budovy sa stanovuje na základe vypočítanej alebo skutočnej potreby energie a odráža bežnú spotrebu energie na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, prípravu teplej vody, vetranie, vstavané osvetlenie a ďalšie technické systémy budovy.

Energetická hospodárnosť budovy sa vyjadruje číselným ukazovateľom spotreby primárnej energie v kWh/(m².r) na účely certifikácie energetickej hospodárnosti a aj na účely dodržiavania minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. Metodika určenia energetickej hospodárnosti budovy musí byť transparentná a otvorená inováciám.

Členské štáty opíšu svoju vnútroštatnu metodiku výpočtu podľa národných príloh zastrešujúcich noriem, a to ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 a 52018-1, vypracovaných na základe mandátu M/480 udelenému Európskemu výboru pre normalizáciu (CEN). Toto ustanovenie nepredstavuje právnu kodifikáciu týchto noriem.“

b) Bod 2 sa nahrádza takto:

„2. Energetické potreby na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, prípravu teplej vody, vetranie, osvetlenie a ďalšie technické systémy budov sa vypočítajú s cieľom optimalizovať úrovne zdravia, kvality vnútorného vzduchu a pohodlia, ktoré vymedzujú členské štáty na národnej alebo regionálnej úrovni.

Výpočet primárnej energie je založený na faktoroch primárnej energie alebo faktoroch váženia jednotlivých energetických nosičov, ktoré sa môžu zakladať na národných, regionálnych alebo miestnych ročných, a ak je to možné, aj sezónnych alebo mesačných vážených priemeroch alebo na konkrétnejších informáciách dostupných pre jednotlivé diaľkové systémy.

Faktory primárnej energie alebo faktory váženia stanovujú členské štáty. Členské štáty pri uplatňovaní týchto faktorov na výpočet energetickej hospodárnosti zabezpečia, aby cieľom bolo dosiahnutie optimálnej energetickej hospodárnosti obalovej konštrukcie budovy.

Pri výpočte faktorov primárnej energie na účely výpočtu energetickej hospodárnosti budov môžu členské štáty vziať do úvahy obnoviteľné zdroje energie dodávané prostredníctvom energetického nosiča a obnoviteľné zdroje energie, ktoré sa vyrábajú a využívajú na mieste, a to za predpokladu, že sa to uplatňuje na nediskriminačnom základe.“

c) Vkladá sa tento bod:

„2a. Členské štáty môžu na vyjadrenie energetickej hospodárnosti budovy vymedziť ďalšie číselné ukazovatele celkovej spotreby primárnej energie z neobnoviteľných a obnoviteľných zdrojov a emisií skleníkových plynov vyprodukovaných v kg CO_{2eq}/(m².r).“

d) V bode 4 sa úvodná časť nahrádza takto:

„4. Do úvahy sa berie pozitívny vplyv týchto aspektov:“.

2. Vkladá sa táto príloha:

„PRÍLOHA IA

SPOLOČNÝ VŠEOBECNÝ RÁMEC PRE URČOVANIE STUPŇA INTELIGENTNEJ PRIPRAVENOSTI BUDOV

1. Komisia vymedzí indikátor inteligentnej pripravenosti a stanoví metodiku jeho výpočtu na hodnotenie schopnosti budovy alebo jednotky budovy prispôsobiť svoju prevádzku potrebám užívateľa a sieti a zvyšovať svoju energetickú efektívnosť a celkovú hospodárnosť.

Indikátor inteligentnej pripravenosti zahŕňa prvky týkajúce sa zvýšených úspor energie, referenčného porovnania a flexibility, rozšírených funkcií a spôsobilostí vyplývajúcich z prepojenejších a inteligentných zariadení.

V rámci metodiky sa zohľadnia prvky, ako napríklad inteligentné merače, systémy automatizácie a riadenia budov, samoregulačné zariadenia pre reguláciu vnútornej teploty vzduchu, vstavané domáce spotrebiče, nabíjacie stanice pre elektrické vozidlá, uskladňovanie energie a podrobné funkcie, a interoperabilita týchto prvkov, ako aj prínosy pre podmienky klímy vo vnútornom prostredí, energetickú efektívnosť, úrovne hospodárnosti a možnú flexibilitu.

2. Metodika sa zakladá na troch hlavných funkciách vzťahujúcich sa na budovu a technické systémy budovy:

- a) schopnosť zachovávať energetickú hospodárnosť a prevádzku budovy prostredníctvom prispôsobenia spotreby energie, napríklad využívaním energie z obnoviteľných zdrojov;
- b) schopnosť prispôbovať vlastný prevádzkový režim v reakcii na potreby užívateľa a zároveň venovať náležitú pozornosť zabezpečeniu používateľskej ústretovosti, zachovávaní podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí a schopnosti zaznamenávať spotrebu energie a
- c) flexibilita celkového dopytu budovy po elektrickej energii vrátane jej schopnosti umožniť účasť na aktívnej a pasívnej, ako aj implicitnej aj explicitnej reakcii na strane dopytu vo vzťahu k sieti, napríklad prostredníctvom flexibility a schopnosti presúvať zaťaženie.

3. Metodika môže ďalej zohľadňovať:

- a) interoperabilitu medzi systémami (inteligentné merače, systémy automatizácie a riadenia budov, vstavané domáce spotrebiče, samoregulačné zariadenia pre reguláciu vnútornej teploty vzduchu v budove a senzory kvality vnútorného vzduchu a vetrania) a
- b) pozitívny vplyv existujúcich komunikačných sietí, najmä existencia vysokorychlostnej fyzickej infraštruktúry v budovách, ako napríklad dobrovoľné označenie „širokopásmové pripojenie“, a existencia prístupového bodu pre budovy s viacerými bytovými jednotkami, v súlade s článkom 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/61/EÚ (*).

4. Metodika nesmie mať negatívny vplyv na existujúce národné systémy certifikácie energetickej hospodárnosti a musí sa zakladať na súvisiacich iniciatívach na vnútroštátnej úrovni, pričom sa v nej zohľadní zásada vlastníctva užívateľa, ochrany údajov, súkromia a bezpečnosti, a to v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie v oblasti ochrany údajov a súkromia a najlepšimi dostupnými technikami kybernetickej bezpečnosti.

5. Metodika stanoví najvhodnejší formát parametra indikátora inteligentnej pripravenosti a musí byť jednoduchá, transparentná a ľahko zrozumiteľná pre spotrebiteľov, vlastníkov, investorov a účastníkov trhu reagujúcich na dopyt.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/61/EÚ z 15. mája 2014 o opatreniach na zníženie nákladov na zavedenie vysokorychlostných elektronických komunikačných sietí (Ú. v. EÚ L 155, 23.5.2014, s. 1).“

3. Príloha II sa mení takto:

a) V bode 1 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočnia náhodný výber zo všetkých každoročne vydávaných energetických certifikátov a podrobia ich overovaniu. Vzorka musí byť dostatočne veľká na zabezpečenie štatisticky významných výsledkov z hľadiska súladu.“

b) Dopĺňa sa tento bod:

„3. Keď sa informácie do databázy dopĺňujú, vnútroštátne orgány musia mať na účely monitorovania a overenia možnosť identifikovať, kto dané doplnenie vykonal.“